

201

UCHWAŁA Nr 129 RADY MINISTRÓW

z dnia 5 maja 1958 r.

w sprawie dodatków do uposażenia za znajomość języków obcych dla niektórych pracowników Komitetu Współpracy Gospodarczej i Naukowo-Technicznej z Zagranicą przy Radzie Ministrów.

Na podstawie art. 8 ust. 2 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o uposażeniu pracowników państwowych (Dz. U. Nr 7, poz. 39) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. Pracownikom Komitetu Współpracy Gospodarczej i Naukowo-Technicznej z Zagranicą przy Radzie Ministrów zatrudnionym na stanowiskach wymagających znajomości języków obcych przyznaje się:

- 1) dodatek w wysokości 120 zł do uposażenia za biegłą znajomość w słowie i piśmie jednego z języków obcych oraz
- 2) dodatek w wysokości 90 zł do uposażenia za biegłą znajomość w słowie i piśmie każdego z następnych języków obcych.

§ 2. Dodatek przysługuje za znajomość jedynie tych języków obcych, które są niezbędne do wykonywania czynności wchodzących w zakres pełnionej przez pracownika służby.

§ 3. Prawo do dodatku za znajomość języków obcych powstaje od pierwszego dnia następnego miesiąca po pomyślnym złożeniu przez pracownika egzaminu ze znajomości języków obcych, gaśnie zaś z końcem miesiąca, w którym pra-

cownik przestał pełnić czynności służbowe na stanowisku, z tytułu zajmowania którego pobierał dodatek.

§ 4. Pracownik zachowuje prawo do dodatku za znajomość języków obcych także w czasie:

- 1) urlopu wypoczynkowego,
- 2) urlopu macierzyńskiego,
- 3) choroby nie przekraczającej 3 miesięcy,
- 4) wszelkiego rodzaju innych usprawiedliwionych nieobecności w służbie, podczas których pracownik ma prawo do wynagrodzenia, lecz przez okres nie dłuższy niż 3 miesiące.

§ 5. Dodatek za znajomość języków obcych przysługuje niezależnie od pobieranych przez pracownika innych dodatków służbowych lub funkcyjnych albo specjalnych.

§ 6. Tryb przyznawania dodatku oraz kontrolowania znajomości języków obcych ustali Przewodniczący Komitetu.

§ 7. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 maja 1958 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

202

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO KOMISJI PLANOWANIA PRZY RADZIE MINISTRÓW

z dnia 3 maja 1958 r.

w sprawie zasad i trybu opracowania planów techniczno-ekonomicznych przedsiębiorstw budowlano-montażowych na rok gospodarczy 1958/1959 lub rok kalendarzowy 1958.

Na podstawie § 4 uchwały nr 45 Rady Ministrów z dnia 21 lutego 1958 r. w sprawie zasad i trybu wprowadzenia nowej organizacji w budownictwie (Monitor Polski Nr 16, poz. 99) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Przedsiębiorstwa budowlano-montażowe podległe Ministrowi Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych oraz przedsiębiorstwa budowlano-montażowe podległe prezydiom rad narodowych, a nadzorowane przez tego Ministra, opracują w terminie do dnia 15 maja 1958 r. plany techniczno-ekonomiczne na rok gospodarczy 1958/1959 według zasad ustalonych w §§ 2 i 3.

2. Przepis ust. 1 dotyczy również innych niż wymienione w ust. 1 przedsiębiorstw budowlano-montażowych podległych ministrom i prezydiom rad narodowych oraz przedsiębiorstw współdziałających z przedsiębiorstwami budowlano-montażowymi, na które właściwi ministrowie rozciągnęli przepisy uchwały wymienionej we wstępie do zarządzenia.

3. Przedsiębiorstwa budowlano-montażowe nie wymienione w ust. 1 i 2 opracują plany techniczno-ekonomiczne na rok kalendarzowy 1958 w terminie do dnia 15 maja 1958 r. na zasadach dotychczas obowiązujących.

§ 2. 1. Przedsiębiorstwa, o których mowa w § 1 ust. 1 i 2, sporządzają plany techniczno-ekonomiczne na podstawie otrzymanych i przewidywanych zamówień na roboty uwzględniając dokonane uzgodnienia z zamawiającymi co do zakresu robót przewidzianych na I kwartał 1959 r. oraz swoje możliwości wykonawcze, zwłaszcza w zakresie zaopatrzenia materiałowego (przydziały materiałów rozdzielanych centralnie), wyposażenia technicznego (stan posiadany i planowane inwestycje) i zatrudnienia. Plany techniczno-ekonomiczne na rok gospodarczy 1958/1959 powinny wyjątkowo objąć okres od dnia 1 stycznia 1958 r. do dnia 31 marca 1959 r.

2. W planie rocznym przedsiębiorstwa budowlano-montażowe, o których mowa w § 1 ust. 1 i 2, obowiązane są uwzględnić następujące wskaźniki dyrektywne otrzymane od jednostki nadrzędnej:

- 1) wpłaty na rzecz budżetu Państwa ustalone przez jednostkę nadrzędną procentowo w stosunku do zysku przedsiębiorstwa;
- 2) wpłaty do jednostki nadrzędnej na wspólne rezerwy celowe ustalone przez nią procentowo w stosunku do zysku przedsiębiorstwa;